

⁴³ Khi ấy, sau hai ngày lưu lại Sa-ma-ri, Đức Giê-su đi Ga-li-lê. ⁴⁴ Chính Người đã quả quyết : ngôn sứ không được tôn trọng tại quê hương mình. ⁴⁵ Khi Người đến Ga-li-lê, dân chúng trong miền đón tiếp Người, vì đã được chứng kiến tất cả những gì Người làm tại Giê-ru-sa-lem trong dịp lễ, bởi lẽ chính họ cũng đã đi dự lễ.

⁴⁶ Vậy Đức Giê-su trở lại Ca-na miền Ga-li-lê, là nơi Người đã làm cho nước hoá thành rượu. Bấy giờ có một sĩ quan cận vệ của nhà vua có đứa con trai đang bị bệnh tại Ca-phác-na-um. ⁴⁷ Khi nghe tin Đức Giê-su từ Giu-đê đến Ga-li-lê, ông tới gặp và xin Người xuống chữa con ông vì nó sắp chết. ⁴⁸ Đức Giê-su nói với ông : “Các ông mà không thấy dấu lạ điềm thiêng thì các ông sẽ chẳng tin đâu !” ⁴⁹ Viên sĩ quan nói : “Thưa Ngài, xin Ngài xuống cho, kẻo cháu nó chết mất !” ⁵⁰ Đức Giê-su bảo : “Ông cứ về đi, con ông sống.” Ông tin vào lời Đức Giê-su nói với mình, và ra về. ⁵¹ Ông còn đang đi xuống, thì gia nhân đã đón gặp và nói là con ông sống rồi. ⁵² Ông hỏi họ con ông đã bắt đầu khá hơn vào giờ nào. Họ đáp : “Hôm qua, vào lúc một giờ trưa thì cậu hết sốt.” ⁵³ Người cha nhận ra là vào đúng giờ đó, Đức Giê-su đã nói với mình : “Con ông sống”, nên ông và cả nhà đều tin. ⁵⁴ Đó là dấu lạ thứ hai Đức Giê-su đã làm, khi Người từ miền Giu-đê đến miền Ga-li-lê.

NIỀM TIN MANG LẠI SỰ SỐNG

Ông tin vào lời Đức Giê-su nói với mình, và ra về. (Ga 4,50)

Suy niệm: Viên sĩ quan cận vệ nhà vua, một nhân vật có ít nhiều thế lực, nhưng ông đang lo âu, phiền muộn, thậm chí tuyệt vọng vì “*đứa con sắp chết*”. Giống như nhiều người khác gặp cơn khốn cùng, vô kế khả thi, ông chạy đến khẩn khoản nài xin Chúa Giê-su cứu chữa con mình. Chính trong hoàn cảnh không còn chỗ nào để cậy dựa, ông đã bám chặt vào lời Chúa quả quyết: “*Ông cứ về đi, con ông sống*”. Một lời nói không có dấu hiệu gì bảo đảm, thế nhưng ông đã tin và trở về nhà như lời Chúa truyền dạy. Và quả thật lời Chúa ứng nghiệm, con ông được lành mạnh, gia đình ông lại có niềm vui, hạnh phúc. Và hơn nữa, niềm tin được lan toả: ông và cả nhà ông đã tin.

Mời Ban: Tin không phải là liều thuốc an thần khiến chúng ta ngủ mê không cảm nhận nữa những đau đớn nhức nhối của kiếp nhân sinh; chỉ có điều là càng đụng chạm đến giới hạn của con người đối diện với khổ đau cùng cực, chúng ta càng nhận ra niềm tin vào Chúa thực sự là chìa khoá đem chúng ta đến sự sống, niềm vui và hạnh phúc. Vì thế, đặt niềm tin vào Chúa, người Ki-tô hữu vẫn vui tươi, dù đang ở giữa cảnh đau khổ, khó khăn, mất mát, bệnh tật vẫn luôn hy vọng, mạnh mẽ và có thể lan toả niềm vui và hy vọng đó cho người khác.

Sống Lời Chúa: Trước mỗi công việc, bạn hướng lòng về Chúa và xin Ngài ban thêm niềm tin cậy mến và chúc phúc cho công việc bạn sắp làm.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, xin tăng thêm niềm tin cho chúng con vào sự hiện diện của Chúa trong đời chúng con. Để nhờ đó, dù giữa cuộc đời đầy chông gai thử thách, chúng con vẫn có được niềm hạnh phúc vì có Chúa ở cùng. Amen.*